

Andrzej Konopka

Izba warszawska

Palestra 22/9(249), 121-122

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

połu Adwokackiego w Kolbuszowej. Przed kilkoma tygodniami odbyło się uroczyste przekazanie Zespołowi Adwokackiemu w Kolbuszowej nowego lokalu, a właściwie budynku jednopiętrowego, położonego w bliskiej odległości od budynku Sądu. Budynek Zespołu został wzniesiony kosztem 800.000 zł, nie licząc kosztów związanych z wyposażeniem lokalu. Wprawdzie przekazanie tego obiektu członkom Zespołu Adwokackiego w Kolbuszowej nie miało charakteru szczególnie uroczystego, ale fakt, że Rzeszowska Rada Adwokacka znacznym wysiłkiem pieniężnym i materialnym doprowadziła do zrealizowania tak poważnej inwestycji, wskazuje na dużą prężność i prawidłową gospodarkę inwestycyjną organów samorządu adwokatury rzeszowskiej.

3. Udział członków Izby rzeszowskiej w radach narodowych. Przeprowadzone wybory do rad narodowych stopnia podstawowego wykazały, że popularność adwokatów członków Izby wśród społeczeństwa jest znaczna i że adwokaci mogą się legitymować dużymi osiągnięciami w dziedzinie pracy społecznej i politycznej. W wyniku dokonanych wyborów szereg adwokatów, jak również radców prawnych uczestniczy w charakterze członków bądź ich zastępców w działalności rad narodowych nie tylko stopnia podstawowego, ale również szczebla wojewódzkiego. Do rad stopnia podstawowego zostali wybrani następujący koledzy-członkowie naszej Izby:

1) adw. Tadeusz Jurkiewicz, Zespół Adwokacki Nr 1 w Jarosławiu (DPPP w Lubaczowie) — jako radny do Miejskiej Rady Narodowej w Lubaczowie, 2) adw. Władysław Mendys (emeryt) — jako radny i jednocześnie jako wiceprzewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Jaśle, 3) adw. Alojzy Mazur, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sandomierzu — jako radny Prezydium Miejskiej Rady Narodowej oraz przewodniczący Komisji Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego, 4) adw. Stanisław Czerwiński, radca prawny — jako radny Miejskiej Rady Narodowej w Sandomierzu, 5) adw. Ludwik Ochwał — jako przewodniczący Komisji Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego w Jaśle, 6) adw. Rajmund Aschenbrenner, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Tarnobrzegu — jako radny Miejskiej Rady Narodowej w Tarnobrzegu, 7) adw. Roman Bojarczuk, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sanoku — jako radny Miejskiej Rady Narodowej w Sanoku (po raz piąty), 8) adw. Franciszek Kowal, członek Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Stalowej Woli — jako członek Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnobrzegu.

Należy również odnotować fakt udziału w komisjach wyborczych do rad narodowych stopnia podstawowego adw. adw.: Piotra Blajera z Jarosławia, Andrzeja Bochenka z Rzeszowa, Jana Bieńkowskiego z Przemyśla i Ludwika Ochwałta z Jasła.

adw. M. Cincio

Izba warszawska

1. Jak już podano poprzednio, dziekan Rady adw. Maciej Dubois przebywał w Berlinie w dniach od 30.V. do 3.VI. br. na zaproszenie Kolegium Adwokatów w Berlinie—stolicy NRD w związku z obchodami 25-lecia powstania tam Kolegium Adwokatów.

Na uroczystości przybyli dziekani (przewodniczący) organizacji adwokatów stolic europejskich krajów socjalistycznych.

W ramach uroczystości goście wzięli udział w konferencji organizacji partyjnej SED przy Kolegium Adwokatów

oraz w spotkaniach z udziałem przedstawicieli sądownictwa i kierownictwa resortu sprawiedliwości.

Przyjęte z dużym zainteresowaniem wystąpienie dziekana adw. M. Dubois dotyczyło organizacji i programu wrześniowego spotkania dziekanów stolic europejskich państw socjalistycznych w Warszawie.

Spostrzeżenia dotyczące pracy zawodowej adwokatów NRD świadczą o znacznych ułatwieniach technicznych, bardzo dobrych warunków lokalowych i znacznej pomocy ze strony personelu administracyjnego.

2. Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Warszawie odbędzie się w dniach 18—23 września 1978 r. w Warszawie i Grzegorzewicach spotkanie dziekanów stolic europejskich państw socjalistycznych. Przedmiotem obrad, które mają służyć wymianie wzajemnych doświadczeń i wykorzystania dorobku poszczególnych stołecznych organizacji adwokatów, będą: 1. organizacja adwokatury w danym kraju, 2. formy doskonalenia zawodowego adwokatów oraz kształcenia aplikantów, 3. system finansowy adwokatów, 4. formy współpracy międzynarodowej.

Udział w spotkaniu zapowiedzieli wszyscy zaproszeni goście.

3. W dniu 7 lipca br. nowo powołany prezes Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy Stanisław Łasocha przyjął przedstawicieli Prezydium Rady Adwokackiej w Warszawie w osobach: dziekana, wicedziekanów i sekretarza Rady. W trakcie spotkania omówiono bieżące problemy współpracy sądu i adwokatury oraz zadania na najbliższą przyszłość.

4. W dniu 21.VI. br. delegacja adwokatury warszawskiej złożyła wiązanki kwiatów na grobach adwokatów pomordowanych w Palmirach.

5. W dniach od 6 do 8 października br. Komisja Doskonalenia Zawodowego Rady Adwokackiej w Warszawie organizuje w Grzegorzewicach sympozjum poświęcone problematyce prawa mieszkaniowego.

6. Kolejną, szóstą pozycją wydawniczą Komisji Doskonalenia Zawodowego jest „Kodeks Pracy — piśmiennictwo, orzecznictwo i wyjaśnienia za rok 1977” w opracowaniu adw. Ryszarda Marka.

Do końca obecnej kadencji w ramach Biblioteczki Komisji Doskonalenia Zawodowego Rady Adwokackiej w Warszawie ukażą się jeszcze dalsze zaprojektowane prace.

adw. Andrzej Konopka

7. **Czesław Podolski** W dniu 19 czerwca br. zmarł Czesław Podolski.

Czesława Podolskiego poznałem tuż po wojnie. Sądy „na Lesznie” pracowały w opłakanych warunkach. Gmach dawnych sądów grodzkich był straszliwie pokiereszowany w czasie powstania warszawskiego. Częściowo wypalony, wracał bardzo powoli do dawnych funkcji. Tylko niektóre sale i pokoje były jako tako wyremontowane. Adwokatom przydzielono małejki pokój na pierwszym piętrze. Przybito na jego drzwiach niezdarne napis: „Pokój adwokacki”. Na kilkunastu metrach kłębili się w nim adwokaci, aplikanci, klienci i całkiem przygodni ludzie. Tu jednak koncentrowało się nasze ówczesne życie adwokackie. Czasem zaglądał do tego „przybytku” mecenas Ludwik Domański lub